

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 15584

гр. София, 10.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 48 СЪСТАВ, в закрито заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА

като разглежда докладваното от ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА Гражданско дело № 20231110164483 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на Д. Д. Г. срещу „М.“ АД.

Предявени са обективно съединени установителен иск с правно основание чл. 26 ал. 1, пр. 1, ев. пр. 2, ев. пр. 3 ЗЗД и частичен осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД.

Ищецът твърди, че на 22.06.2021 г. между него и ответното дружество е сключен договор за потребителски кредит от разстояние № 133502, като му е отпуснат заем в размер на 150 лв. Посочва, че кредитът следвало да бъде погасен за 30 дни, при размер на годишната лихва – 41 %, размер на годишния процент на разходите - 38,95 %, при обща сума, която следвало да върне - 155,12 лв. Твърди, че в чл. 13 от договора – съгласно молба уточнение от 19.12.2023 г., е уговорено, че кредитополучателят дължи неустойка в случай, че не предостави обезпечение съгласно реда и условията на чл. 20 от договора, в размер на 5,40 лв. плюс 0,8 % от усвояния размер на кредита за първия ден на забава и 0,8 % от усвояния размер на кредита за всеки следващ ден, за който кредитът не е обезпечен. Твърди, че съгласно погасителния план му е начислена неустойка в размер на 150 лв., тъй като не е представил в срок надлежни поръчители или друг вид обезпечение, с оглед на което общата дължима сума по договора е 305,12 лв. Счита, че клаузата за неустойка е нищожна, тъй е уговорена при неспазване на нормите на чл. 11, чл. 19, ал. 4 ЗПК, чл. 143, ал. 1 ЗЗП, поради заобикаляне на чл. 19, ал. 4 ЗПК и чл. 33, ал. 1 ЗПК, както и като накърняваща Д.те нрави. Твърди, че с уговорената неустойка се цели заобикалянето на предвидения максимален размер на годишен процент на разходите в чл. 19, ал. 4 ЗПК, договарянето на този разход има единствено за цел увеличаване на възнаграждението на кредитора над максимално допустимия размер, поради което на основание чл. 21 ЗПК тази клауза е недействителна. Освен това счита, че с нея се заобикаля чл. 33, ал. 1 ЗПК, тъй като цели кумулирането на неустойка за забава и мораторна лихва, което е недопустимо. Счита, че размерът на неустойката надхвърля присъщите ѝ обезщетителна, обезпечителна и санкционна функции. Твърди, и че целият договор за кредит е недействителен поради грешно посочен ГПР, с

доводи, че в ГПР следва да се включи и сумата за неустойка. С оглед на това моли за прогласяването на уговорената клауза за неустойка – **чл. 13** от договора за кредит за нищожна и за осъждане на ответника да върне на ищеца сумата от 5 лв., заявена като частичен иск от общо погасена неустойка в размер на 150 лв., както и за присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника, с който оспорва предявения установителен като недопустим, а освен това счита предявените два иска за неоснователни. Счита установителния иск за прогласяване на клаузата за нищожна за недопустим поради липса на правен интерес. Не оспорва, че между страните е сключен процесният договор и на ищеца е отпусната сумата от 150 лв. Твърди, че посочените в исковата молба стойности на неустойката не съответстват на уговореното между страните. Посочва, че погасената сума за неустойка от страна на ищеца е в размер на 36 лв. Твърди, че уговорената неустойка е проявление на принципа на автономия на волята. Оспорва, че уговорената неустойка следва да се включва в ГПР по кредита. Твърди, че уговореният ГПР е правилно посочен в договора, като същият не надвишава пет пъти размера на законната лихва, определена с постановление на МС. Оспорва процесната клауза да е нищожна на заявените в исковата молба основания. Моли за отхвърляне на предявените искове и за присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът е релевирал възражение за недопустимост на предявения отрицателен установителен иск за прогласяване нищожността на клаузата за неустойка. Съдът намира възражението за неоснователно. За всяка от страните по договора съществува правен интерес да предяви иск за прогласяване на нищожността му, респективно на отделна клауза от същия, едновременно с иск за връщане на даденото по нищожния договор или клауза, за да обвърже ответната страна със сила на пресъдено нещо.

Разпределение на доказателствената тежест:

По иска с правно основание чл. 26, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже, че между страните е сключен договор за потребителски кредит от разстояние № 133502 на 22.06.2021 г., както и че в същия е уговорена клауза за неустойка и че същата е нищожна на заявените в исковата молба основания – поради нарушаване, съответно заобикаляне на ЗПК, и/или поради накърняване на Д.те нрави.

В тежест на ответника е да докаже основателността на възраженията си, както и че на потребителя при сключването на договора е предоставена ясна и коректна информация, за да бъде в състояние последният да прецени икономическите последици от сключването на договора.

По иска с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи, че е заплатил на ответника сумата от 5 лв., а в тежест на ответника е да докаже, че същата е получена на валидно правно основание.

ОТДЕЛЯ на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК като безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните по делото обстоятелството, че на 22.06.2021 г. между страните

е сключен договор за потребителски кредит от разстояние № 133502, като на ищеца е отпусната сумата в размер на 150 лв.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 7, ал. 3 ГПК съдът служебно следи за наличието на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител, като им осигурява възможност да изразят становище по тези въпроси.

По доказателствата:

Следва да се приемат представените от ищеца с исковата молба и от ответника с отговора на исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

Искането по чл. 190 ГПК на ищеца следва да бъде оставено без уважение, тъй като с отговора на исковата молба ответникът е представил относимите документи във връзка с процесния кредит, включително справка за извършени плащания. В случай, че ищецът желае от ответника представянето на допълнителни документи, той има възможността да го заяви в първото открито съдебно заседание.

Следва да бъде уважено искането за допускане на съдебно-счетоводна експертиза по поставените от ищеца задачи, тъй като исковете се оспорват по основание и размер.

Искането на ищеца за издаване на съдебно удостоверение, което да му послужи пред БНБ за снабдяване с информация за всички кредити, сключени между страните, е неотносимо към предмета на настоящото дело и следва да бъде оставено без уважение.

Искането на ищеца за издаване на съдебно удостоверение, което да му послужи пред „Изипей“ във връзка с доказването на извършените плащания по кредита също следва да бъде оставено без уважение, доколкото ответникът е представил справка за извършените плащания, а и за изясняване на този въпрос е допусната ССЧЕ.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, вр. с чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание за **22.05.2024 г. от 11,00 часа**, за която дата и час да се призват страните.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклада по делото съобразно мотивната част на настоящото определение.

ПРИЕМА представените с исковата молба и с отговора на исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА изслушване на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, посочени в исковата молба, при депозит в размер на **250 лв.**, вносими от ищеца по сметка на Софийски районен съд в едноседмичен срок от съобщението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице А.Т.Б., която да се уведоми за задачата и да се призове за открито съдебно заседание.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ останалите доказателствени искания на ищеца.

УКАЗВА на страните, че следва най - късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по - късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.governmentbg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>).

ДА СЕ ИЗПРАТИ на страните препис от настоящото определение, а на ищеца - и препис от отговора на исковата молба с приложенията.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____